

Jelgavas Tehnoloģiju vidusskola

Mana atbildība nākamo paaudžu priekšā

Autors: Martins Rudziks

9.c klase

Skolotāja: Ilze Skudra

Jelgava, 2022

Mana atbildība nākamo paaudžu priekšā

Mēdz gadīties, ka cilvēks savā dzīvē paļaujas uz kādu citu ar domu, ka viņa rīcībai nebūs izšķirošā nozīme. Dažreiz otrādi - cilvēkam bail no atbildības. Tad cilvēks ieņem vērotāja pozīciju, viņš skatās, kritizē, taču neko nedara. Es ticu, ka mūsu sabiedrība sastāv no īstiem Latvijas pilsoņiem un patriotiem, kuriem nav vienalga.

Satversmes 2.pants nosaka, ka Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai. Katrs Latvijas pilsonis ir daļa no tautas. Tieši tāpēc no mums katra ir atkarīga valsts nākotne, kāda valstī dzīvosim ne tikai mēs, bet arī nākamās paaudzes. No katra ir atkarīgs, vai mūsu valsts spēs pastāvēt kā neatkarīga un demokrātiska republika arī turpmāk. Mācoties un pilnveidojoties, mēs spēsim attīstīt savu dzimteni: ķīmiķis izgudros zāles, inženieris projektēs tiltus, skolotājs izglītos bērnus utt. Uzskatu, ka arī mana atbildība ir iegūt atbilstošu izglītību, lai ar savu darbu veicinātu valsts labklājību. Katrs atsevišķi un visi kopā mēs spēsim padarīt mūsu nākotni labāku.

Mēs visi gribam dzīvot ekonomiski attīstītā valstī, kur var justies drošībā, kur ir lielas algas un daudzveidīgas izklaides. Taču, lai dzīvotu tādā valstī, mums pašiem tā ir jāveido. Jāapzinās, ka paši spējam nest labumu savai dzimtenei, esot aktīvi pilsoņi. Ja gribi dzīvot tīrā vidē, tad nepiesārņo. Ja gribi dzīvot demokrātiskā sabiedrībā, tad ievēro likumus. Jāatceras, ka tikai darot un mācoties, var sasniegt virsotnes.

Katram jābūt lojālam pret savu valsti, jāciena sava dzimtene, jāzina vēsture, tradīcijas un kultūra. Zinot vēsturi, mēs spēsim analizēt pieļautās kļūdas, novērtēt esošo brīvību un neatkarību, spēsim saprast, kā rīkoties tālāk. Cienot un palīdzot viens otram, mēs veidosim saliedētu sabiedrību, vienotu tautu, kura spēj aizsargāt savu suverenitāti. Laiki mainās, taču Satversmē iekļautās cilvēka pamattiesības pastāvēs mūžīgi. Piemēram, cienot klasesbiedra tiesības uz vārda brīvību vai viņa reliģisko pārliecību, es arī no viņa sagaidu cieņu.

Jāapzinās, ka mūsu paaudzei ne tikai jānovērtē un jāsaģlabā tas, kas jau ir sasniegts, bet jārīkojas tā, lai šos ieguvumus uzlabotu un attīstītu. Lai nākotnē mūsu Latvija kļūtu par ideālu valsti.